

Vyznání - Hakl František

Emi F#/Emi Emi F#/Emi

Emi Ami
Tam za sbírkou plnou básní a ještě o kus dál,
Emi Ami
žije prokletý básník, co verše své jen psal,
C Hmi
za sílu svých svalů duši citlivou schoval,
Ami H7
byla křehká jako sklo, pečlivě ji hlídal.

Emi Ami
Zasněný, spíš jako blázen lidem připadal,
Emi Ami
hlavu v oblacích měl, nic kolem sebe nevnímal,
C Hmi
životem svým bloudil, cestu svou hledal,
Ami H7
sklízal jenom výsměch, když v beznaděj propadal.

Emi Ami
Otevřela mu svou duši a tak ji tam potkal,
Emi Ami
dívku křehce nádhernou, najednou se všemu smál,
C Hmi
kouzlo života pochopil, teď se jen radoval,
Ami H7
našel svou lásku, poezii a srdce své jí daroval.

Emi Ami
V sobě si ji nosil a každou noc s ní usínal,
Emi Ami
byla jen tvá a celým srdcem jsi ji miloval,
C Hmi
tisíc tváří a tisíc jmen jsi jí ve svých básních dal,
Ami H7
jak je dívka nádherná, vždyť tu její vůni znal.

Emi Ami
Tam za sbírkou plnou básní a snad ještě o kus dál,
Emi Ami
žil prokletý básník, co chvíli lásku svoji znal,
C Hmi
za sílu svých krátkých veršů duši neschoval,
Ami H7
básník hledá dívku svoji, osud mu ji vzal.

Emi F#/Emi ... do ztracena